Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 9ης Οκτωβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου "ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης" – Ελάχιστες απαιτήσεις από τις οποίες εξαρτάται το κύρος του – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου "δικαστική αρχή εκδόσεως" – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους – Νομικό καθεστώς – Ύπαρξη σχέσεως εξαρτήσεως από όργανο της εκτελεστικής εξουσίας – Εξουσία του Υπουργού Δικαιοσύνης να δίδει οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση – Επικύρωση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από δικαστήριο πριν από τη διαβίβασή του»

Στην υπόθεση C-489/19 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Kammergericht Berlin (εφετείο Βερολίνου, Γερμανία) με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο αυθημερόν, στο πλαίσιο της δίκης με αντικείμενο την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εις βάρος του

NJ,

παρισταμένης της:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. G. Xuereb, T. von Danwitz, C. Vajda, και A. Kumin, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: D. Dittert, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την από 26 Ιουνίου 2019 αίτηση του αιτούντος δικαστηρίου, η οποία περιήλθε αυθημερόν στο Δικαστήριο, να εφαρμοστεί επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως η επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2019 του δευτέρου τμήματος να δεχθεί την αίτηση αυτή,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Σεπτεμβρίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Hellmann και J. Möller καθώς και από την A. Berg,

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Aguilera Ruiz,

– η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις J. Schmoll και J. Herrnfeld,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως, στη Γερμανία, ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του NJ, στις 16 Μαΐου 2019, από τη Staatsanwaltschaft Wien (Εισαγγελία της Βιέννης, Αυστρία) και επικυρωθέντος, στις 20 Μαΐου 2019, με απόφαση του Landesgericht Wien (περιφερειακού δικαστηρίου Βιέννης, Αυστρία).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Η αιτιολογική σκέψη 5 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει ως ακολούθως:

«Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.»

4 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, με τίτλο «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της [ΣΕΕ].»

5 Κατά το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, το οποίο επιγράφεται «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών»:

«1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

6 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο “κράτος έκδοσης του εντάλματος”) με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.»

7 Το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, με τίτλο «Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

[…]

γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·

[…]».

Το αυστριακό δίκαιο

8 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του Staatsanwaltschaftsgesetz (νόμου περί εισαγγελικών αρχών):

«Στην έδρα κάθε Landesgericht (περιφερειακού δικαστηρίου) αρμόδιου για ποινικές υποθέσεις, υπάρχει εισαγγελία, στην έδρα κάθε Oberlandesgericht (εφετείου) εισαγγελία εφετών και στην έδρα του Oberster Gerichtshof (Ανωτάτου Δικαστηρίου) η γενική εισαγγελία. Οι εισαγγελίες υπάγονται άμεσα στις εισαγγελίες εφετών και υπόκεινται στις διαταγές τους, οι δε εισαγγελίες εφετών καθώς και η γενική εισαγγελία υπάγονται άμεσα στον ομοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης και υπόκεινται στις διαταγές του..»

9 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (νόμου περί δικαστικής συνεργασίας με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποινικές υποθέσεις, στο εξής: νόμος περί δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις) προβλέπει τα εξής:

«Η εισαγγελία διατάσσει τη σύλληψη μέσω δικαστικώς επικυρούμενου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και, αν χρειαστεί, διατάσσει την καταχώριση του καταζητούμενου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν […]».

10 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του Strafprozessordnung (κώδικα ποινικής δικονομίας) ορίζει τα εξής:

«(1) Η δικαστική αστυνομία, η εισαγγελία και το δικαστήριο επιτρέπεται να παρεμβαίνουν στα δικαιώματα των προσώπων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και κατά τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων μόνο στον βαθμό που τούτο προβλέπεται ρητώς από τον νόμο και που είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Κάθε προσβολή εννόμου αγαθού που προκαλείται με τον τρόπο αυτόν πρέπει να τελεί σε σχέση αναλογίας με τη βαρύτητα της αξιόποινης πράξεως, τη βαρύτητα των κατηγοριών και με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

(2) Επί περισσότερων ανακριτικών πράξεων και μέσων εξαναγκασμού, η δικαστική αστυνομία, η εισαγγελία και το δικαστήριο πρέπει να επιλέγουν εκείνα που θίγουν λιγότερο τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων. Οι αρμοδιότητες που απονέμονται από τον νόμο πρέπει να ασκούνται σε κάθε στάση της διαδικασίας με την επιβαλλόμενη διακριτικότητα, με σεβασμό της αξιοπρέπειας των ενδιαφερομένων και διαφυλασσομένων των δικαιωμάτων και των άξιων προστασίας συμφερόντων τους.»

11 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του κώδικα ποινικής δικονομίας, η δικαστική επικύρωση μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή.

12 Το άρθρο 105 του κώδικα ποινικής δικονομίας ορίζει τα εξής:

«(1) Το δικαστήριο αποφαίνεται επί αιτημάτων επιβολής και συνεχίσεως της προσωρινής κρατήσεως καθώς και για την επικύρωση ορισμένων άλλων μέσων εξαναγκασμού. Για την εκτέλεση μέτρου που έχει επικυρώσει (άρθρο 101, παράγραφος 3), το δικαστήριο θέτει προθεσμία, μετά την άπρακτη παρέλευση της οποίας η επικύρωση παύει να ισχύει. Αν η καταχώριση έχει διαταχθεί με σκοπό τη σύλληψη, σύμφωνα με το άρθρο 169, δεν συνυπολογίζεται στην προθεσμία ο χρόνος ισχύος της καταχωρίσεως, πλην όμως η εισαγγελία οφείλει να εξετάζει τουλάχιστον άπαξ ετησίως αν εξακολουθούν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της συλλήψεως.

(2) Στον βαθμό που, λόγω νομικών ή ουσιαστικών λόγων, η διενέργεια περαιτέρω προανακρίσεως είναι απαραίτητη προκειμένου να αποφανθεί επί αιτήματος κατά την παράγραφο 1, το δικαστήριο δύναται να διατάξει τη δικαστική αστυνομία να προβεί σε αυτήν ή προβαίνει το ίδιο αυτεπαγγέλτως. Δύναται επίσης να ζητήσει από την εισαγγελία και από τη δικαστική αστυνομία διασαφηνίσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά της δικογραφίας και τη διαβίβαση εκθέσεως για την εκτέλεση του επικυρωθέντος μέτρου και της περαιτέρω προανακρίσεως. Κατόπιν επιβολής προσωρινής κρατήσεως, το δικαστήριο δύναται εν συνεχεία να διατάξει να του διαβιβαστούν αντίγραφα των μνημονευόμενων στο άρθρο 52, παράγραφος 2, σημεία 2 και 3, εγγράφων.»

13 Κατά το άρθρο 171, παράγραφος 1, του κώδικα ποινικής δικονομίας, το οποίο εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια του προανακριτικού σταδίου της ποινικής έρευνας, η εισαγγελία διατάσσει τη σύλληψη βάσει πράξεως που έχει επικυρωθεί από δικαστήριο.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

14 Η Εισαγγελία της Βιέννης άσκησε ποινική δίωξη κατά του NJ για τέσσερις πράξεις, οι οποίες, κατά το αιτούν δικαστήριο, συνιστούν, μεταξύ άλλων, κλοπή κατ' επάγγελμα τελεσθείσα, η οποία τιμωρείται στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος με ποινή «κατ' ανώτατο όριο τριών ετών», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584. Το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι και οι λοιπές πράξεις για τις οποίες κατηγορείται ο NJ, όπως η παράνομη βία, τιμωρούνται, στο κράτος μέλος εκδόσεως καθώς και στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, με ποινή διαρκείας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.

15 Για την ποινική δίωξη των εν λόγω πράξεων, η Εισαγγελία της Βιέννης εξέδωσε, στις 16 Μαΐου 2019, ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως κατά του NJ, το οποίο επικυρώθηκε στις 20 Μαΐου 2019 από το Landesgericht Wien (περιφερειακό δικαστήριο Βιέννης), σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του νόμου περί δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.

16 Ο NJ τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση στο Βερολίνο (Γερμανία) από τις 14 Μαΐου 2019, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε κατ' αυτού στη Γερμανία λόγω κλοπής. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο NJ αρνήθηκε, κατά την εξέτασή του στις 24 Μαΐου 2019, την εφαρμογή της απλοποιημένης διαδικασίας εκδόσεως.

17 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι οι αυστριακές εισαγγελικές αρχές υπόκεινται σε εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, εν προκειμένω του ομοσπονδιακού Υπουργού Δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η διαδικασία εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως στην Αυστρία συμβιβάζεται με τις απαιτήσεις που απορρέουν από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456). Ειδικότερα, το δικαστήριο αυτό έχει αμφιβολίες ως προς την ιδιότητα της Εισαγγελίας της Βιέννης ως «δικαστικής αρχής».

18 Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι, εν αντιθέσει προς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση, οι αυστριακές εισαγγελικές αρχές δεν εκδίδουν ανελέγκτως το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, στο μέτρο που το άρθρο 29 του νόμου περί δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις προβλέπει την επικύρωση ενός τέτοιου εντάλματος από δικαστήριο. Η διαδικασία της επικυρώσεως περιλαμβάνει την εξέταση της νομιμότητας και της αναλογικότητας του οικείου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Για τους λόγους αυτούς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι η εξουσία λήψεως αποφάσεως για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ανήκει, εν τελευταία αναλύσει, στο δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την επικύρωσή του.

19 Τούτου δοθέντος, με διάταξη της 29ης Μαΐου 2019, το αιτούν δικαστήριο διέταξε, λόγω των αμφιβολιών που εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, τη θέση του NJ υπό προσωρινή κράτηση με σκοπό την παράδοσή του στις αυστριακές αρχές.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Kammergerich Berlin (εφετείο Βερολίνου, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Το γεγονός ότι η εισαγγελική αρχή υπόκειται σε διαταγές εμποδίζει την αρχή αυτή να εκδώσει εγκύρως ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ακόμη και στην περίπτωση που η σχετική απόφαση υπόκειται σε ενδελεχή δικαστικό έλεγχο πριν από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

21 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

22 Προς στήριξη του αιτήματός του, το δικαστήριο αυτό επικαλέστηκε το γεγονός ότι ο NJ τελεί σήμερα υπό προσωρινή κράτηση στο πλαίσιο ποινικής δίκης που έχει κινηθεί εναντίον του στη Γερμανία (στο εξής: πρώτη προσωρινή κράτηση). Η προσωρινή κράτηση ενόψει της παραδόσεως του ενδιαφερομένου στις αυστριακές αρχές θα αρχίσει μόνον άπαξ τερματισθεί η πρώτη προσωρινή κράτηση και δεν θα μπορεί νομίμως, εν συνεχεία, να υπερβεί τους δύο μήνες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο εκφράζει την ανησυχία του ότι, αν το Δικαστήριο αποφασίσει να μην κινήσει την επείγουσα προδικαστική διαδικασία, ο NJ θα πρέπει να αφεθεί ελεύθερος πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως και θα μπορούσε να αποφύγει τις κινηθείσες κατ' αυτού διώξεις.

23 Διαπιστώνεται συναφώς, πρώτον, ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς στους οποίους αναφέρεται ο τίτλος V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εξέτασή της με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

24 Δεύτερον, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ημερομηνία της εξετάσεως του αιτήματος περί υπαγωγής της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία, ο NJ εκρατείτο προσωρινώς, πλην όμως η προσωρινή κράτησή του μπορούσε ανά πάσα στιγμή να τερματισθεί. Επιπλέον, όπως επισήμανε το αιτούν δικαστήριο, ο NJ θα εξακολουθήσει να κρατείται και πέραν της διάρκειας της πρώτης προσωρινής κρατήσεως, ενόψει της ενδεχόμενης παραδόσεως του ενδιαφερομένου στις αυστριακές αρχές, για μέγιστη διάρκεια δύο μηνών. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η νομιμότητα της προσωρινής κρατήσεως ενόψει της παραδόσεως του ενδιαφερομένου στις αυστριακές αρχές εξαρτάται από την απάντηση του Δικαστηρίου στο προδικαστικό ερώτημα, είναι προφανές ότι η απόφαση αυτή του Δικαστηρίου μπορεί να έχει άμεση επίπτωση επί της διαρκείας της στερήσεως της ελευθερίας του NJ.

25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το δεύτερο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 15 Ιουλίου 2019, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξετάσει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

26 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν κατ' ορθήν ερμηνεία της έννοιας του «ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης» του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 εμπίπτουν στην έννοια αυτή τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως τα οποία εκδίδονται από τις εισαγγελικές αρχές κράτους μέλους οι οποίες, στο πλαίσιο της εκδόσεως αυτών των ενταλμάτων συλλήψεως, ενδέχεται να δεχθούν, άμεσα ή έμμεσα, εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, εν προκειμένω από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, λαμβανομένου υπόψη ότι τα εντάλματα αυτά πρέπει υποχρεωτικώς, προκειμένου να μπορούν να διαβιβαστούν από τις εν λόγω εισαγγελικές αρχές, να επικυρωθούν από δικαστήριο που ελέγχει, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, τις αναγκαίες προϋποθέσεις εκδόσεως καθώς και την αναλογικότητα των εν λόγω ενταλμάτων συλλήψεως.

27 Υπενθυμίζεται ότι το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που καθιερώνεται με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι οι αντίστοιχες εθνικές έννομες

τάξεις τους είναι σε θέση να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως δε από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

28 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 ορίζει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ως μια «δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας». Η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως προϋποθέτει, συναφώς, ότι μόνον τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, πρέπει να εκτελούνται συμφώνως προς τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 46].

29 Πράγματι, η εν λόγω αρχή βασίζεται στην παραδοχή ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδόθηκε σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις από τις οποίες εξαρτάται το κύρος του, στις οποίες καταλέγονται και οι απαιτήσεις του άρθρου 8 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, και της απαιτήσεως περί υπάρξεως εντάλματος συλλήψεως ή άλλης εθνικής δικαστικής αποφάσεως στο οποίο ή στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 53).

30 Κατά πάγια νομολογία, στο εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «δικαστική απόφαση» της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, εμπίπτουν όχι μόνον οι αποφάσεις που εκδίδουν οι δικαστές ή τα δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους, αλλά, ευρύτερα, οι αποφάσεις που εκδίδουν οι αρχές που μετέχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, όπως είναι η αυστριακή εισαγγελία, σε αντίθεση, ιδίως, προς τα υπουργεία ή τις αστυνομικές αρχές που ανήκουν στην εκτελεστική εξουσία [πρβλ. απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 50].

31 Τούτου δοθέντος, οι αποφάσεις σχετικά με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως πρέπει να καλύπτονται από τις εγγυήσεις που προσιδιάζουν στις δικαστικές αποφάσεις, ιδίως από εκείνες που απορρέουν από τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ορίζει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.

32 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 αποσκοπεί στη δημιουργία ενός απλοποιημένου συστήματος παραδόσεως απευθείας μεταξύ δικαστικών αρχών, προοριζόμενου να αντικαταστήσει το παραδοσιακό σύστημα συνεργασίας μεταξύ κυρίαρχων κρατών, το οποίο προϋποθέτει παρέμβαση και αξιολόγηση εκ μέρους της πολιτικής εξουσίας, με σκοπό την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ποινικών δικαστικών αποφάσεων εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 65].

33 Στο πλαίσιο αυτό, όταν εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό τη σύλληψη και παράδοση από άλλο κράτος μέλος ενός καταζητούμενου προσώπου για την άσκηση ποινικής διώξεως, το πρόσωπο αυτό πρέπει να έχει, σε ένα πρώτο στάδιο της διαδικασίας, τις δικονομικές εγγυήσεις και τα θεμελιώδη δικαιώματα, των οποίων την προστασία πρέπει να διασφαλίζουν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ιδίως κατά την έκδοση εθνικού εντάλματος συλλήψεως [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 66].

34 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως περιλαμβάνει, συνεπώς, προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων πρέπει να απολαύει ο καταζητούμενος, καθόσον, στη δικαστική προστασία που προβλέπεται στο πρώτο επίπεδο, κατά την έκδοση εθνικής αποφάσεως όπως το εθνικό ένταλμα συλλήψεως,

προστίθεται και η προστασία που εξασφαλίζεται στο δεύτερο επίπεδο, κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η οποία μπορεί κατά περίπτωση να λαμβάνει χώρα σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετά την έκδοση της εν λόγω εθνικής δικαστικής αποφάσεως [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 67]

35 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένου ότι η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι ικανή να θίξει το δικαίωμα του ενδιαφερομένου στην ελευθερία, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 του Χάρτη, η προστασία αυτή συνεπάγεται ότι απόφαση που πληροί τις εγγενείς απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας πρέπει να λαμβάνεται, τουλάχιστον, σε ένα από τα δύο επίπεδα της εν λόγω προστασίας [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 68].

36 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η ικανοποίηση των απαιτήσεων αυτών παρέχει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως τη διαβεβαίωση ότι η απόφαση εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως στο πλαίσιο ποινικής διώξεως στηρίζεται σε εθνική διαδικασία υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο και ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το εθνικό ένταλμα συλλήψεως έτυχε των εγγυήσεων που απορρέουν από τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις νομικές αρχές του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 70].

37 Δεύτερον, στο πλαίσιο του ελέγχου που διενεργείται κατά την έκδοση ενός εντάλματος συλλήψεως πρέπει να εξετάζεται αν έχουν τηρηθεί οι αναγκαίες για την έκδοσή του προϋποθέσεις και αν, υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων σε κάθε περίπτωση περιστάσεων, η εν λόγω έκδοση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας [πρβλ. απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 71].

38 Τρίτον, ο έλεγχος αυτός πρέπει να ασκείται με αντικειμενικότητα, λαμβανομένων υπόψη όλων των ενοχοποιητικών και απαλλακτικών στοιχείων, καθώς και με ανεξαρτησία, πράγμα που προϋποθέτει την ύπαρξη καταστατικών και θεσμικών κανόνων που να διασφαλίζουν ότι η λήψη αποφάσεως περί εκδόσεως ενός τέτοιου εντάλματος συλλήψεως δεν είναι εκτεθειμένη σε οιονδήποτε κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε εξωτερικές οδηγίες, ιδίως εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας [πρβλ. απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψεις 73 και 74).

39 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το αυστριακό δίκαιο προβλέπει ότι, τόσο στο πλαίσιο της αποφάσεως σχετικά με την έκδοση εθνικού εντάλματος συλλήψεως όσο και στο πλαίσιο της αποφάσεως για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, οι εισαγγελικές αρχές της Δημοκρατίας της Αυστρίας διατάσσουν τη σύλληψη με ένταλμα συλλήψεως το οποίο, προκειμένου να μπορεί να διαβιβασθεί, επικυρώνεται από δικαστήριο το οποίο προβαίνει, συναφώς, σε έλεγχο των προϋποθέσεων εκδόσεως του εντάλματος καθώς και της αναλογικότητάς του. Η απόφαση περί επικυρώσεως υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

40 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι τα δικαστήρια που είναι επιφορτισμένα με την επικύρωση των ευρωπαϊκών ενταλμάτων πληρούν την απαίτηση περί αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας. Αντιθέτως, όσον αφορά τις αυστριακές εισαγγελικές αρχές, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, του νόμου περί εισαγγελιών προκύπτει ότι αυτές εξαρτώνται άμεσα από τις εισαγγελίες εφετών και υπόκεινται στις διαταγές τους και ότι οι τελευταίες, με τη σειρά τους, υπόκεινται στις διαταγές του ομοσπονδιακού Υπουργού Δικαιοσύνης. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η επιβαλλόμενη ανεξαρτησία απαιτεί την ύπαρξη καταστατικών και θεσμικών κανόνων που να διασφαλίζουν ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως δεν είναι εκτεθειμένη, στο πλαίσιο της εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, σε οιονδήποτε κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε οδηγίες της εκτελεστικής εξουσίας σε

συγκεκριμένη υπόθεση, οι αυστριακές εισαγγελικές αρχές δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούν την απαίτηση αυτή [πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψεις 74 και 84].

41 Επομένως, τίθεται το ζήτημα αν, υπό τις συνθήκες αυτές, οι αποφάσεις σχετικά με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως οι οποίες εκδόθηκαν σύμφωνα με το αυστριακό σύστημα μπορούν να θεωρηθούν ότι ανταποκρίνονται στις ελάχιστες απαιτήσεις από τις οποίες εξαρτάται το κύρος τους όσον αφορά την αντικειμενικότητα και την ανεξαρτησία του ελέγχου που διενεργείται κατά την έκδοση των αποφάσεων αυτών, περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως.

42 Στο πλαίσιο αυτό, υπογραμμίζεται ότι η έννοια της «απόφασης» πρέπει να νοηθεί ως αφορώσα την πράξη υπό τη μορφή που αυτή περιβάλλεται κατά την εκτέλεσή της. Πράγματι, κατά το χρονικό αυτό σημείο και υπό τη μορφή αυτή η απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ενδέχεται να θίγει το δικαίωμα του καταζητουμένου στην ελευθερία.

43 Εν προκειμένω, καταρχάς, από τα στοιχεία της δικογραφίας που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η απόφαση εκδόσεως εθνικού εντάλματος συλλήψεως καθώς και η απόφαση εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως πρέπει, δυνάμει, αντιστοίχως, του άρθρου 171, παράγραφος 1, του κώδικα ποινικής δικονομίας και του άρθρου 29, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του νόμου περί δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, να επικυρώνονται υποχρεωτικώς από δικαστήριο πριν από τη διαβίβασή τους. Επομένως, ελλείψει επικυρώσεως των αποφάσεων της εισαγγελίας, τα εντάλματα συλλήψεως δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα και δεν μπορούν να διαβιβαστούν, πράγμα που επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση από την Αυστριακή Κυβέρνηση.

44 Εν συνεχεία, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας επικυρώσεως, το δικαστήριο ελέγχει τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για την έκδοση του οικείου εντάλματος συλλήψεως, καθώς και την αναλογικότητά του λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως. Συναφώς, στις παρατηρήσεις της καθώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, η Αυστριακή Κυβέρνηση διευκρίνισε ότι, αφενός, οι ενδεχόμενες οδηγίες εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας πρέπει να διατυπώνονται εγγράφως και να περιλαμβάνονται στην ποινική δικογραφία η οποία διαβιβάζεται στο σύνολό της στον δικαστή που είναι επιφορτισμένος με την επικύρωση. Αφετέρου, ο έλεγχος της αναλογικότητας που διενεργείται από τον δικαστή αυτόν αφορά, στο πλαίσιο της επικυρώσεως εθνικού εντάλματος συλλήψεως, τα αποτελέσματα που αυτό επάγεται όσον αφορά τη στέρηση της ελευθερίας και μόνον, καθώς και, στο πλαίσιο της επικυρώσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, την καταπάτηση των δικαιωμάτων του οικείου προσώπου που βαίνει πέραν των προσβολών του δικαιώματός του στην ελευθερία οι οποίες έχουν ήδη εξετασθεί. Πράγματι, το δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την επικύρωση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως οφείλει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τα αποτελέσματα της διαδικασίας παραδόσεως και της μεταφοράς του οικείου προσώπου που κατοικεί σε κράτος μέλος άλλο πλην της Δημοκρατίας της Αυστρίας επί των κοινωνικών και οικογενειακών σχέσεων του προσώπου αυτού.

45 Τέλος, από το άρθρο 105, παράγραφος 2, του κώδικα ποινικής δικονομίας προκύπτει ότι το δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την επικύρωση των ενταλμάτων συλλήψεως δεν δεσμεύεται από τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξήγαγαν οι εισαγγελικές αρχές και δεν πρέπει να περιορίζεται στις ενδείξεις και το αιτιολογικό της διαταγής που εκτίθενται από αυτές. Συναφώς, η Αυστριακή Κυβέρνηση επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι το δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την επικύρωση των ενταλμάτων συλλήψεως μπορεί να διατάξει, ανά πάσα στιγμή, συμπληρωματικές έρευνες ή να τις διενεργήσει το ίδιο.

46 Ως εκ τούτου, προκύπτει ότι η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως υπόκειται, βάσει του αυστριακού δικαίου, στο σύνολό της σε αντικειμενικό και ανεξάρτητο έλεγχο εκ μέρους δικαστηρίου που ασκεί συναφώς πλήρη έλεγχο σχετικά με τις προϋποθέσεις εκδόσεως του εν λόγω εντάλματος

συλλήψεως καθώς και την αναλογικότητά του. Μόνο μετά την επικύρωση του οικείου εντάλματος συλλήψεως από το δικαστήριο αυτό παράγει το εν λόγω ένταλμα έννομα αποτελέσματα και μπορεί να διαβιβασθεί. Πάντως, ο έλεγχος αυτός, στο μέτρο που διενεργείται εκ συστήματος αυτεπαγγέλτως πριν το ένταλμα συλλήψεως παραγάγει έννομα αποτελέσματα και καταστεί δυνατό να διαβιβασθεί, διακρίνεται από το δικαίωμα προσφυγής, όπως αυτό που εξετάζεται στις σκέψεις 85 έως 87 της αποφάσεως της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), το οποίο ασκείται μόνον εκ των υστέρων και κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

47 Επιπλέον, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 73 των προτάσεών της, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι το δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την επικύρωση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ασκεί τον έλεγχό του κατά τρόπο ανεξάρτητο, καθώς και εν πλήρη γνώσει οποιασδήποτε οδηγίας έχει τυχόν δοθεί προηγουμένως, και λαμβάνει, κατόπιν του ελέγχου αυτού, αυτοτελή απόφαση σε σχέση με την απόφαση της εισαγγελίας, η οποία βαίνει πέραν της απλής επιβεβαιώσεως της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής.

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προς διαβίβαση απόφαση σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως πρέπει να θεωρηθεί ως ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας του ελέγχου που διενεργείται κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως.

49 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατ' ορθήν ερμηνεία της έννοιας του «ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης» του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, εμπίπτουν στην έννοια αυτή τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως που εκδίδονται από τις εισαγγελικές αρχές κράτους μέλους, παρ' όλον ότι οι εισαγγελικές αυτές αρχές είναι εκτιθέμενες στον κίνδυνο να λάβουν, άμεσα ή έμμεσα, εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, στο πλαίσιο της εκδόσεως των εν λόγω ενταλμάτων συλλήψεως, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω εντάλματα συλλήψεως υπόκεινται, υποχρεωτικώς, προκειμένου να είναι δυνατή η διαβίβασή τους από τις εν λόγω εισαγγελικές αρχές, σε επικύρωση από δικαστήριο το οποίο ελέγχει κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξάρτητο, έχοντας πρόσβαση στο σύνολο της ποινικής δικογραφίας στην οποία περιλαμβάνονται οι τυχόν εντολές ή οδηγίες στη συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, τις προϋποθέσεις εκδόσεως καθώς και την αναλογικότητα αυτών των ίδιων των ενταλμάτων συλλήψεως, εκδίδοντας ως εκ τούτου μια αυτοτελή απόφαση η οποία προσδίδει σε αυτά την οριστική τους μορφή.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

Κατ' ορθήν ερμηνεία της έννοιας του «ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης» του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, εμπίπτουν στην έννοια αυτή τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως που εκδίδονται από τις εισαγγελικές αρχές κράτους μέλους, παρ' όλον ότι οι εισαγγελικές αυτές αρχές είναι εκτιθέμενες στον κίνδυνο να λάβουν, άμεσα ή έμμεσα, εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι ο Υπουργός

Δικαιοσύνης, στο πλαίσιο της εκδόσεως των εν λόγω ενταλμάτων συλλήψεως, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω εντάλματα συλλήψεως υπόκεινται, υποχρεωτικώς, προκειμένου να είναι δυνατή η διαβίβασή τους από τις εν λόγω εισαγγελικές αρχές, σε επικύρωση από δικαστήριο το οποίο ελέγχει κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξάρτητο, έχοντας πρόσβαση στο σύνολο της ποινικής δικογραφίας στην οποία περιλαμβάνονται οι τυχόν εντολές ή οδηγίες στη συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, τις προϋποθέσεις εκδόσεως καθώς και την αναλογικότητα αυτών των ίδιων των ενταλμάτων συλλήψεως, εκδίδοντας ως εκ τούτου μια αυτοτελή απόφαση η οποία προσδίδει σε αυτά την οριστική τους μορφή.

(υπογραφές)